

Μόλις κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ μετὰ τῆς Τουρκίας ἀγῶνος τῆς Ρωσίας (1828) οἱ ἐν λόγῳ Κοζάκοι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ αὐτοῦ "Οσπι Γλατκή μεταμεληθέντες ἔκλιναν γόνου ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου καὶ συνέβαλον μεγάλως τῇ διαβάσει τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἀπέναντι ὅχθην τοῦ Δουνάβεως, δι' ὃ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος ἀπαντες σχεδὸν ἐπέστρεψαν εἰς Ρωσίαν καὶ κατετάχθησαν ἐν ταῖς σειραῖς τοῦ τακτικοῦ ἵππου, ὃ δὲ περιώνυμος Γλατκὶ προήχθη εἰς τὸν θριμὸν τοῦ στρατηγοῦ. Ἀπέθανε δὲ τῷ 1866 ἐκ χολέρας ἐν τῇ κωμοπόλει Ζαλοτονός τῆς ἐπαρχίας Αικατερινοσλάζη, ἔνθα καὶ ἄχρι τοῦδε οἰκοῦσι τὰ τέκνα αὐτοῦ. Sit mihi fas audita loqui.

Αικατερινοσλάζη τῇ 10 Δερίου 1884.

Κ. Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ

ΚΑΙ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΣΟΥΙΦΤ

"Υποδηματοποιὸς τοῦ Δουβλίνου ἐπεθύμει διακαῶς ν' ἀποκτήσῃ ὡς πελάτην τὸν διάσημον Σουίφτ, καὶ κατώρθωσε νὰ συστηθῇ πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ τραπεζίτου του. Ὁ φιλόσοφος τῷ παρῆγειλεν ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων.

— Πότε θὰ τὰ ἔχω; ἡρώτησεν.

— Τὸ ἐρχόμενον σάββατον, ἀπήντησεν ὁ ὑποδηματοποιός.

— Προσδιόρισε καλὰ τὴν ἡμέραν καὶ νὰ ἥσαι ἀκριβής.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, ἐξοχώτατε, ἀπήντησεν ὁ Βαμερίκ (οὗτας ὀνομάζετο ὁ ὑποδηματοποιός); δὲν θὰ σᾶς κάμω νὰ περιμένετε ἀργότερα ἀπὸ τὸ σάββατον, νὰ ἥσθε βέβαιος ὅτι αὐτὴν τὴν ἡμέραν θὰ ἔχετε τὰ ὑποδήματά σας χωρὶς ἄλλο.

Ο ὑποδηματοποιὸς ἀνεχώρησεν. Τὰ ὑποδήματα ἥσαν ἔτοιμα τὸ σάββατον, ἀλλ' ὁ Βαμερίκ, ἔχων ἐπειγούσας ὑποθέσεις τὰ ἐλησμόνησε καὶ τὰ ἔφερε μόνον τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας.

Ο Σουίφτ δοκιμάζας τὰ ὑποδήματα τὰ ηὗρε τῆς ἀρεσκείας του.

— Κύριε Βαμερίκ, τῷ εἶπε, δὲν διέψευσες τὰς συστάσεις τῶν φίλων σου, ἀλλὰ μὲ ἔφερες εἰς δύσκολον θέσιν, διότι εἶχον ἀνάγκην νὰ κάμω τὸ σάββατον μίαν σπουδαίαν ἐπίσκεψιν.

— Ἀλήθεια, ἀλήθεια, ἀπήντησεν ὁ Βαμερίκ, τὰ ὑποδήματα ἥσαν ἔτοιμα ἀπὸ τὸ σάββατον, ἀλλ' ἐλησμόνησα νὰ σᾶς τὰ φέρω.

Πρὸς τοὺς λόγους τούτους ὁ Σουίφτ ἔρριψε πρὸς τὸν ὑποδηματοποιὸν αὐστηρὸν βλέμμα, μετὰ δὲ ὀλιγόστιγμον σιγὴν τὸν ἡρώτησεν ἀνὴρ γρίζες καλῶς τὴν κηπουρικὴν καθὼς ἐγνώριζε καὶ τὴν τέχνην του.

— "Οχι, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Βαμερίκ, ἀλλ' εἶδον εἰς τὴν Ἀγγλίαν πολλοὺς ὡραίους κήπους.

— Ελάτε, εἴπεν ὁ σοφός, νὰ σᾶς δείξω μερικὲς βελτιώσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερα ἐγὼ εἰς τὸν κῆπόν μου.

Καὶ κατέθησαν εἰς τὸν κῆπον· αἰφνης ὁ φιλόσοφος ἔκαμψεν ἀπότομον κίνημα ὡς νὰ ἐλησμόνησε τι.

— Πρέπει νὰ ὑπάρχω εἰς τὸ σπίτι, εἶπε· περίμενε ἔως ὅτου νὰ ἐπιστρέψω.

Ἐξῆλθε τότε τοῦ κήπου ἐσπευσμένως, ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔθεσε τὸ κλειδίον ἐντὸς τῶν θυλακίων του. Ὁ Βαμερίκ περιφέρεται μέχρι τῆς νυκτός, βλέπων δὲ ὅτι ὁ ιδιοκτήτης δὲν ἐπανήρχετο μετέβη πρὸς ἀιαζήτησιν του, ἀλλ' εὗρε τὴν θύραν κλειστήν. "Ἐκρούσε, προσεκάλεσεν ἐπανειλημένως ἀλλ' οὐδεμία ἀπάντησις. Παρετήρησε τότε ὅτι ἡτο περιωρισμένος ἐντὸς μεγάλων ὑψηλῶν τοίχων, ἢ δὲ νῦν, νῦν Μαρτίου ἡτο σκοτεινὴ καὶ ψυχρά. Τότε ἐβεβιώθη ὅτι ἡ θύρα τοῦ κήπου ἐκλείσθη ἀπὸ σκοποῦ.

Οι ὑπηρέται τοῦ Σουίφτ κατεκλιθησαν κατὰ τὴν συνήθη ὥραν, ἐνῷ ἐκεῖνος ἡγρύπνεις ἐν τῷ γραφείῳ του μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔκρουσε τὸν κωδωνα, καὶ ἐπαρουσίασθη εἰς ὑπηρέτης.

— Ροβέρτε, εἴπεν ὁ Σουίφτ, αὐτὴν τὴν νύκτα μὲ ἀνησύχησε μεγάλως κρότος ἐρχόμενος ἐκ τοῦ κήπου. Φοβοῦμαι μήπως ἐμβῆκαν κλέπται εἰς τὸ σπίτι. Βέβηπντε καὶ τοὺς ἄλλους ὑπηρέτας, ὅπλισθητε, καὶ φέρε μου ἔνα φανάρι νὰ καταβοῦμεν εἰς τὸν κῆπον.

Ο Σουίφτ ἔλαβε τὸν φανόν, καὶ προηγούμενος ὁ ὀδηγήσεις τοὺς ἐνόπλους ὑπηρέτας του εἰς τὸν κῆπον. Ὁ Βαμερίκ ιδών τὸ φῶς διηνθύνετο τρέχων πρὸς αὐτούς. "Οτε ἐπλησίασεν ὁ Σουίφτ ἐκράξεν: — 'Ιδού ὁ κλέπτη! πυροβολήσατέ τον.

Οι ὑπηρέται ἡτοιμάζοντο νὰ πυροβολήσωσιν, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς Βαμερίκ, ὡχρὸς καὶ τρέμων, ἐγονυπέτησεν ἰκετεύων νὰ τῷ χαρίσωσι τὴν ζωήν.

Ο Σουίφτ, πλησίασας τὸν φανὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, εἶπε μετὰ σοβαρότητος,

— Καλέ, σεῖς εἰσθε, κύριε Βαμερίκ; πῶς εὐρίσκεσθε ἐδῶ;

— Εξοχώτατε... κύριε... ἐψέλλισεν ὁ Βαμερίκ, δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι μὲ ἀφήσατε ἐδῶ χθὲς τὸ ἐσπέρας;

— "Ἄχ! φίλε μου, εἶπεν ὁ φιλέκδικος σοφός, τὸ εἶχον λησμονήσει, καθὼς καὶ σὺ ἐλησμόνησες τὰ ὑποδήματα.

Στραφεὶς εἶτα πρὸς τὸν ὑπηρέτην του Ροβέρτον τὸν διέταξε νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βαμερίκ νὰ πίῃ ποτήριά τινα καλοῦ οἴνου καὶ νὰ τὸν συνδεύσῃ μέχρι τῆς οἰκίας του.